ఓ రుక్మిణి కథ

- తెన్నేటి సుధ

రుక్మిణి తనకూతురు వీణ వైపు నిస్సహాయచూస్తూ కూర్చుంది. వీణకు పదిహేను సంవత్సరాలు. ఆడుతూ, పాడుతూ చాలా చలాకీగా ఉండే వీణకు హఠాత్తుగా వచ్చిన ఓ జబ్బుకు డాక్టర్లు ఆకేమియా అని పేరు పెట్టారు. ఆ ఓ జబ్బుకు డాక్టర్లు లుకేమియా అని పేరు పెట్టారు. ఆ బ్లడ్ క్యాన్సర్‌కి చికిత్స లేదని కూడా తేల్చారు అదే వైద్యులు. తన ఒంటరి జీవితంలో మిణుకు మిణుకు మని మెరుస్తున్న ఆ తార ఇక అదృశ్యమైపోతుందన్న చేదు నిజం గుండెల్లో రగిల్చిన చిచ్చుకు విలవిల్లాడుతూందామె. ఆ గది కన్నీటి మధ్య రెప్పవేస్తే కూతుర్ని ఆ రెప్పపాటు సేపు కూడా చూసే అదృష్టం ఉండదన్నట్లు కూర్చుంది. వీణకు రెండేళ్ళ వయసున్నప్పుడే రుక్మిణి తన భర్త దివాకర్ నుంచి దూరమైంది. భర్త నుంచి దూరకావడంలో రుక్మిణి బాధ్యతలేదు.

రుక్మిణిని ఆ ఊరంతా ఉత్తమురాలు అని చాలా గౌరవిస్తారు. పెళ్ళయ్యాక పతివ్రత అన్నారు. పేరుకు తగ్గట్టు 'సాక్షాత్తు' ఆ రుక్మిణీదేవిని తలపించే తల్లి - అని చెప్పుకున్నారంతా. ఓ సగటు మధ్య తరగతి ఇంట్లో పుట్టిన ఆమెను ఉత్తరం ముక్క చదవడాన్ని మించిన చదువురాదు. చిన్నప్పుడు 'రుక్మిణీ కల్యాణం' చదివితే త్వరగా పెళ్ళవుతుందనీ, మంచి మొగుడొస్తాడనీ అమ్మమ్మ పోరుపెడితే రుక్మిణీ కళ్యాణం పారాయణం చేసింది. సరే పెళ్ళయింది - మరి రుక్మిణీ కల్యాణ పారాయణ ప్రభావమో, తండ్రి శంకర్రావు శక్తికి మించి ఇచ్చిన వరకట్నం ప్రభావమో కానీ, ఆమె మెళ్ళో మూడు ముళ్ళ బంధం పడి బుద్ధిగా కాపురానికి వచ్చింది.అప్పట్నుంచి భర్త అడుగుజాడల్లో భక్తి శ్రద్ధలతో నడుస్తూ 'భూదేవి కున్న ఓర్పు' అని పేరు గడించింది. ఆమెకు భర్తే సర్వస్వం.

అట్లా సజావుగా సాగుతున్న సంసారంలో ఆ ఇంట్లోకి చిన్నారి కొత్త గెస్టు వచ్చాక రెండేళ్ళకి ఓ మలుపు వచ్చింది. రుక్మిణి సుగుణాల రాశి - ఈ సదర్భంలో భర్త దూరం అయిందీ అంటే తప్పు దివాకర్‌దే అనడంలో సందేహం లేదు. అక్షరాలా అతను ఆమెను మోసగించాడు. అన్ని విధాలా తనకు విధేయురాలైన రుక్మిణి జీవితంలో నిప్పులు పోశాడు. ఆఫీసులో తనతోపాటు పనిచేసే సౌందర్యవల్ల సమ్మోహితుడై రుక్మిణిని విస్మరించాడు.

కానీ దివాకర్ మంచి వాడేనే - ఇట్లా ఎందుకు చేశాడో - అని చాలా మంది దివాకర్ మంచితనాన్ని వెనకేసుకువచ్చారు. కానీ మంచి వాడెట్లా అవుతాడు. నమ్ముకుని జీవితంలోకి అడుగుపెట్టిన భార్యను వంచించిన వ్యక్తి మంచివాడా? మనసా, వాచా, కర్మణా భర్తే సర్వస్వమని వచ్చిన వ్యక్తిని, ఓ చదువురాని దానిని మరో ఆడదాని పొందుకోసం వదలి వెళ్ళిన వ్యక్తిని ఏమని సంబోధించవచ్చో! ఇద్దరు పెళ్ళాలూ కలిసి కాపురం చెయ్యొచ్చు నన్నారు మరి కొందరు దేన్నైనా పంచుకోవచ్చు కానీ భర్తను పంచుకోవడమనే దారుణమేమిటి?

మననులో తుఫానురేగినా సుడిగుండాలు చెలరేగినా మౌనంగానే ఉండి పోయింది రుక్మిణి. కూతురు పోషణ భారం, చదువురాని తన భవిష్యత్తు - అంతా అగమ్యగోచరం.. తను, తను కన్న బిడ్డ బతకడానికి దయాదాక్షిణ్యంగా ఏదో కొంత డబ్బిస్తానన్నాడు. అదీ అతడు నిర్వర్తించిన కర్తవ్యం. పెళ్లి పవిత్రం- ఏడడుగులు వడిచే సప్తపది పవిత్రం - మంత్రాలు పవిత్రం - మంగళసూత్రం మరీ పవిత్రం - పెట్టిన ముహూర్తం శ్రేష్టం - పవిత్రత, మంత్రాలు, శ్రేష్టతా - అన్నీ మంట కలిసినై. తన జీవితం నట్టేటకలిసింది.

భార్యభర్తల అనుబంధాన్ని తెంచుకుని సౌందర్య ప్రపంచంలోకి వెళ్లి పోయాడు దివాకర్. ఆ తరువాత ఇక రుక్మిణికి తన ఒంటరి జీవితంలో వీణ మెరుపుతీగ అయింది. ఆలంబన అయింది. అట్లాంటి వీణ తనలో కోటి వీణలు పలికిస్తూ ఆశలు చిగురింపచేస్తున్న తరుణంలో ఈ అపశ్రుతి మనస్సు శోక సంద్రమై తల్లడిల్లుతుంటే తన చిన్నారి చేతులతో తల్లి కన్నీరు తుడిచింది వీణ.

అమ్మా నాకు తగ్గిపోతుంది. నువ్వు ఏడవకు అంది. తిరిగిరాని ప్రయాణమని ఆ చిన్నారికింకా తెలియదుమరి.

కూతురు జబ్బు విషయం కబురందుకున్న దివాకర్ రక్త సంబంధం కాబట్టేమో కొంచెం కలవరపడి చూద్దానికి వచ్చాడు. తండ్రితో చనువు అంతగా లేకపోయినా తండ్రి తెలుసామెకు. దివాకర్ ఆశ్వాసనగా రుక్మిణి భుజం మీద చెయ్యి వేశాడు. అది ఏనాటి స్పర్శ ఒక్క క్షణం వ్యక్తం చెయ్యడానికతీతమైన, అనుభూతికిలోనైంది. పెళ్ళిచేసుకున్న నాటి నుంచి జీవితం కడదాకా తనకు మాత్రమే దక్కవలసిన స్పర్శ అతిదూరమైంది. దానికి కారణమెవరు? ఆ ఇద్దరూ - తననొక మగవాడు వంచించాడు - అందులో పాలు సౌందర్యము కూడా ఉంది. దాని ఫలితంగా వీణ తండ్రి ప్రేమకు దూరమైంది. ఇప్పుడిక ఆమె అందరికీ దూరమవుతోంది. తను ఇక ప్రపంచంలో ఏకాకి. ఎన్నో ఏళ్ళుగా గుండెలో ఘనీభవించిన కన్నీరు దివాకర్ స్పర్శతో జలపాతమైంది.

అయితే అతను ఒంటరిగా రాలేదు. జంటగా వచ్చాడు. తన జీవన సహచరిణితో పాటు వచ్చాడు.

కన్నీటి పొరల మధ్య తల ఎత్తి చూసిన రుక్మిణికి దివాకర్ పక్కన జాలిగా తన్ను చూస్తున్న సౌందర్య మసకగా కనిపించింది. కొంచెం వెనక్కి తగ్గి కన్నీరు తుడుచుకుంది రుక్మిణి.

ఆ రోజు రాత్రే వీణ చనిపోయింది. రుక్మిణికి జీవితంలో అంతా అంధకారమే ఆవరించినట్లైంది. ఆవేళ దివాకర్, సౌందర్యలు - రుక్మిణికి ధైర్యం చెప్తూ ఉండిపోయారు.

ఆ తెల్లవారుఝాము దివాకర్‌కి హఠాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది. ఉలికి పడి లేచి రుక్మిణి పడుకున్న గదిలోకి వెళ్ళాడు. ఆమె పడుకున్న తీరు ఎందుకో అనుమానం కలిగించింది. దగ్గరకు వెళ్ళి చూశాడు పక్కన బల్ల మీద గ్లాసు కింద రెపరెపలాడుతున్న కాగితం మీద దృష్టి పడింది. ఒంటరిగా బతకలేదు. అందుకే పోతున్నాను - అని మాత్రమే ఉంది.

దివాకర్ నిమిషాల మీద ఆమెకు డాక్టర్లు దగ్గరు తీసుకువెళ్లి తాగిన మందు ఒక్కకక్కించి బతికించాడు. మెలకువ వచ్చిన రుక్మిణి పిచ్చిపిచ్చి పట్టినట్లు ఏడ్చింది. ఎందుకు బతికించారని దివాకర్‌ని నిలదీసింది. 'నీకు నేనున్నాను' అన్నాడు దివాకర్ ఆమె తల మీద చెయ్యి వేసి నిమురుతూ, సౌందర్య కూడా పక్కనే ఉంది. 13 సంవత్సరాలుగా తను పొందాల్సిన సుఖాన్ని అనుభవిస్తున్న సౌందర్య, రుక్మిణిని జాలిగా చూస్తోంది. ఆమె రుక్మిణి చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని, " అక్కా నీ జీవితాన్ని నేను కొల్లగొట్టిన మాట నిజమే, నా తప్పు ఒప్పుకుంటున్నాను. నీకింకా చాలా జీవితం ఉంది. నేనూ ఆయన్ను నమ్ముకునే ఉన్నాను. కాబట్టి మనం కలిసి బతుకుదాం - అంది.

ఊహించని ఆ ఆహ్వానానికి కొన్ని క్షణాలు దిగ్భ్రాంతికి లోనైంది రుక్మిణి. దరిచేరిన మృత్యువు నుంచి తప్పించాడు గనక ఇది దేవుడు చూపిన పరిష్కారమేమో అనుకుంది. మౌనంగానే మళ్ళీ రుక్మిణి అతని జీవితంలోకి ప్రవేశించింది. సౌందర్య ఆదర్శవంతురాలు అని జనం తమ హర్షం ప్రకటించారు. ఇప్పుడు వాళ్ళిద్దరూ చాలా అన్యోన్యంగా ఉన్నారు. ఎవరమనుకుంటున్నారు? దివాకర్ రుక్మిణీ కాదు - రుక్మిణీ, సౌందర్య దివాకర్‌కి నష్టమేముంది? సుఖాన్నిచ్చే వాళ్ళు ఒకరికి ఇద్దరైనారు.

అనుకోకుండా తన భర్త తనకు దొరికినందుకు రుక్మిణి ఆనందించి తీరాలి. ఎందుకంటే ఆమెది పతివ్రతల కోవకదా! మగవాళ్ళు ఎట్లా ప్రవర్తించినా శిరసావహించే పవిత్ర దేశంలో ఇంతకంటే భిన్నంగా ఏ ఆడదైనా ఎట్లా ప్రవర్తిస్తుంది? పెళ్ళి చేసుకున్నప్పట్నుంచి భర్తను తప్ప పరులను తలంచని రుక్మిణి భర్త వదిలేస్తే కిమ్మనలేదు.. ఏటికి ఎదురీది పిల్లను పెంచింది. విధి ఎదురుతిరిగి కాలగర్భంలో 15 సంవత్సరాల జీవితంతోపాటు కన్నబిడ్డ కూడా కలిసిపోయాక దయతలచి రమ్మంటే వెళ్ళింది భర్త వెంట మరి రుక్మిణి. మరి రుక్మిణి ఆ ఇంట అడుగుపెట్టడానికి సౌందర్య గొప్ప మానవత్వం ప్రదర్శించిందని జనవాక్యం... ఇదండీ ఆడదాని జీవితం - ఓ రుక్మిణి జీవితం.

ప్రేమ కబుర్లు చెప్పడంలో ప్రవీణురాలైన సుజాతని, ఆమె హాస్టల్ మేట్స్ అడిగారు:

'నిన్నొక భాగ్యవంతులబ్బాయి, ఒక పేదింటి అబ్బాయి ప్రేమించారనుకో - నువ్వు ఎవరి వైపు మొగ్గుతావ్? ఇద్దరూ చూపులకి బావుంటారు - తెలివి తేటలు గలవారు.'

'అదొక పెద్ద సమస్యా ?'

'మా దృష్టిలో సమస్యే.'

'నేనేమి చేస్తానో చెప్పనా? భాగ్యవంతులబ్బాయిని ఘూమ్మని పెళ్లి చేసుకు, పేదబ్బాయిని ఎంతో ఆప్యాయంగా స్నేహితునిలా చూసుకుంటాను.'

—ఆర్. వెంకటేష్
ఏలూరు-2

రాఘవ్ తన కష్టాలు చెప్పుకున్నప్పుడల్లా, మెత్తని మనసు గల ముకుందం జాలిపడి ఇరవై రూపాయిల నోటు చేతిలో పెట్టి 'రిటర్న్ చేయక్కర్లేదు, బ్రదర్, ఒక ఆఫీసులో పని చేస్తున్నప్పుడు, ఒకరినొకరం ఆదుకోకపోతే ఎలా ?' - అనేవాడు.

ఒక సంవత్సరం పాటు, యిబ్బందులు చెప్పుకున్నప్పుడల్లా యిరవై చొప్పున చేతిలో పడేది రాఘవ్‌కి.

మరునటి సంవత్సరానికి ఆ మొత్తం పది అయేసరికి, ముకుందం ఎందువల్ల మారిపోతున్నాడా అనే సంశయం పట్టుకుంది.

మూడో సంవత్సరంలో తన కష్టం చెప్పుకున్నడల్లా ముకుందం పర్సులో నుంచి అయిదు రూపాయిలకు మించి రాలేది కాదు.

ఇక, తెగేసి అడిగితే గాని లాభం లేదనుకొని, 'ఏమిటీ దురన్యాయం ? - నా రేటు ఇరవై నుంచి అయిదుకి దిగింది ?' అని ప్రశ్నించాడు.

'ఇరవై యిచ్చిన రోజులలో బాచలర్ని. పదినాటికి మారీడ్ మాన్ని. ఇప్పుడు ఫాదర్ని....'

'అయితే లోక క్షేమం కోసం వెసక్టమీ మంచిది' అని సలహా యిచ్చాడు రాఘవ్.

—యల్. రంగనాథరావు
హనుమకొండ